

[Ministeren for skatter og afgifter]

pr. påbegyndt måned, hvilket er den samme sats, som overvejende gælder på indkomstskatteområdet. På indkomstskatteområdet er rentegodtgørelser indkomstskattefrie, og indkomstskattefrihed foreslås også for rentegodtgørelser af for meget betalt afgift.

Hvis den afgiftspligtige ikke rettidigt indbetaler den opkrævede afgift, skal der betales en morarente. Morarentesatsen har været fastholdt på 6 pct. p.a. siden lovens ikrafttræden i 1908. Som en konsekvens af, at tilbagebetalingsrenten foreslås hævet til 1 pct. pr. påbegyndt måned, foreslås også morarenten hævet til 1 pct. pr. påbegyndt måned. På indkomstskatteområdet er morarenten overvejende 1 pct. pr. påbegyndt måned.

Lovforslaget indeholder endvidere en videregående adgang til at indgive eller tilbagekalde en begæring om udsættelse med afgiftspligtens indtræden i de tilfælde, hvor den efterlevende ægtefælle kan opnå en sådan udsættelse.

En udsættelse med afgiftspligtens indtræden forudsætter, at førstafdøde ikke efterlader sig livsarvinger, således at der ikke er mulighed for hensiddent i uskiftet bo, og begæringen skal, når boet skiftes offentligt, fremsættes senest, når boet optages til slutning. Hvis boet skiftes privat, udløber fristen samtidig med fristen for indgivelse af boopgørelse.

Hvis skattemyndighederne ændrer værdiansættelsen i den indgivne endelige boopgørelse, kan det forrykke grundlaget for beslutningen om indgivelse af begæring eller ej.

Lovforslaget indeholder derfor en yderligere frist på 4 uger efter modtagelsen af meddelelsen om den ændrede værdiansættelse til enten at indgive eller tilbagekalde en ansøgning om udsættelse med afgiftspligtens indtræden.

Lovforslaget antages ikke at have nævneværdige administrative eller provenumæssige konsekvenser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg herefter anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i tinget.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg skal herved tillade mig for det høje tinget at fremsætte:

Forslag til lov om landsspil i forbindelse med hestevæddeløb (V 6-spil).

(Lovforslag nr. L 123).

Lovforslaget indeholder lovhjemmel for indførelse af en ny form for spil i forbindelse med hestevæddeløb. Det nye spil, som kaldes V 6-spil, består i, at man over hele landet kan foretage indskud på særlige spillekuponer om udfaldet af 6 hestevæddeløb, der den pågældende dag afholdes på en bestemt bane. Ved V 6-spillet deles præmiepuljen i 2 dele, således at der bliver præmier for henholdsvis 6 og 5 rigtige vindere. Det er tanken, at V 6-spillet skal foregå på forskellige hestevæddeløbsbaner efter en turnus, og i galopsæsonen skal V 6-spillet omfatte både trav- og galopløb. Galopløbene kan enten foregå på samme bane som de øvrige løb eller på Klampenborg galopbane.

Vilkårene for V 6-spillet svarer til tipningen, hvilket indebærer, at der svares en statsafgift på 19 pct. af indskudssummen, at 45 pct. af indskudssummen anvendes til gevinster til vinderne, samt at der af gevinsterne betales en afgift til statskassen på 15 pct. af den del af gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr.

Baggrunden for forslaget er, at hestevæddeløbsbanernes økonomi gennem en del år har været anstrengt.

For at klare banernes øjeblikkelige vanskeligheder blev der ved lov nr. 249 af 9. juni 1982 gennemført en regulering af det lovbestemte »bundfradrag«, der gælder ved beregning af totalisatorafgift, men yderligere foranstaltninger må anses for nødvendige.

Forslaget er udformet således, at et beløb på 20 mill. kr. forlods tilfalder hestesporten, idet dette beløb må anses for nødvendigt for at sikre banernes eksistens. Af det eventuelle yderligere overskud tilfalder 90 pct. de formål, som får andel i tipoverskuddet, medens 10 pct. tilfalder hestesporten.

Det er tanken, at behandlingen af spillekuponerne og kontrollen med gevinstkuponerne skal varetages af Dansk Tipstjeneste A/S og den hertil knyttede statskontrol.

Lovforslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for staten.

Det er ikke muligt at skønne over statens provenu af V 6-spillet, da dette afhænger af, hvilket omfang V 6-spillet vil få.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om den sociale ankestyrelse, bistandsloven m.v. (Begrænsning af klageadgangen).

(Lovforslag nr. L 124).

Lovforslaget indeholder ændringer i ankestyrelsesloven, den sociale styrelseslov, bistandsloven, dagpengeloven, pensionslovene og loven om børnetilskud og har til formål at opnå en forenkling og forbedring af ankesystemet og dermed lette sagspresset i ankeinstanserne.

Baggrunden for forslaget er, at det er nødvendigt at påbegynde en effektivisering af ankesystemets funktion, fordi de nuværende lange sagsbehandlingstider er klart utilfredsstillende, et forhold, som også folketingets ombudsmand har rettet kritik imod.

Der er tale om et område, hvor hensynet til effektivitet må afbalanceres over for bl.a. borgernes berettigede forventninger om, at man kan have tillid til det sociale system. Og hermed er også sagt noget om vanskelighederne ved på dette område at finde frem til enkle og lette løsninger.

Dette lovforslag skal ses som det første skridt til at gennemføre nødvendige ændringer, således at ankesystemet kan komme til at fungere mere effektivt, og således at vi efterhånden kan komme ned på sagsbehandlingstider af en mere acceptabel længde.

Lovforslaget vil navnlig lette sagspresset i den sociale ankestyrelse, og jeg er helt opmærksom på, at problemerne ikke alene kan henføres til ankestyrelsen. For at opnå så bredt og fyldigt beslutningsgrundlag som muligt for yderligere initiativer vil socialministeriet derfor nedsætte et udvalg, der inden for en kort tidsfrist får til opgave at stille forslag, der kan fremme effektiviteten i ankesystemet.

Dette udvalg vil få til opgave at vurdere en lang række forskellige muligheder, og udvalget vil bl.a. særlig blive bedt om at undersøge og vurdere, om ankeadgangen kan begrænses yderligere, om der bør gives formænd og ankechefer

bemyndigelse til at træffe afgørelser i sagerne, om der bør indføres en art remonstrationsordning, om sekretariatsopgaverne for amsankenævnene bør overføres til statsamtet, og om anke til ankestyrelsen bør have opsættende virkning. Når resultatet af udvalgets arbejde foreligger, vil det blive muligt at foretage en mere samlet bedømmelse af, hvordan der mest hensigtsmæssigt kan rettes op på ankesystemet.

Det er imidlertid nødvendigt, at der allerede nu tages initiativer, der kan styrke effektiviteten, og det foreslås derfor, at afgørelser som hovedregel kun skal efterprøves af én ankeinstans. Afgørelse truffet af de sociale myndigheder skal således fortsat kunne indbringes for amsankenævnet, hvis afgørelse imidlertid normalt skal være endelig. Kun hvis den sociale ankestyrelse skønner, at en sag indeholder principielle spørgsmål, kan sagen optages til realitetsbehandling i den sociale ankestyrelse.

Det foreslås i lovforslaget, at det er ankestyrelsen, der skal træffe afgørelse, om en sag indeholder principielle spørgsmål, og denne afgørelse skal træffes af 2 ankechefer. Da dette spørgsmål skal afklares hurtigt, fastsættes der en frist på 14 dage fra sagens modtagelse i ankestyrelsen til at træffe beslutning, om sagen kan behandles i ankestyrelsen. Hvis det herved skønnes, at sagen indeholder principielle spørgsmål, skal sagen realitetsbehandles som normalt i ankestyrelsen, dvs. i et møde, hvori deltager 2 ankechefer og 2 beskikkede medlemmer.

Forslaget berører ikke sager afgjort af Københavns og Frederiksberg kommuner eller sager afgjort af revaliderings- og pensionsnævnene, idet ankestyrelsen her er – og fortsat vil være – første og eneste klageinstans.

Vedtagelse af lovforslaget vil også betyde en forenkling og harmonisering af anke reglerne i de sociale love, således at hovedreglen om én og kun én ankeinstans er det normale for alle afgørelser bortset fra afgørelser, som efter gældende regler ikke kan ankes.

Lovforslaget indeholder i modsætning til det af tidligere socialminister Ritt Bjerregaard fremsatte forslag ikke bestemmelser, som i øvrigt begrænser ankemulighederne. Det betyder ikke, at sådanne ændringer ikke eventuelt senere kan blive aktuelle, men det er min opfattelse, at ændringer af denne karakter må ses i nøje sammenhæng med andre